

La finestra oberta

MARIAN
SANCHIZ

Ara, més que mai, necessitem els nostres joves sans

Sabem que és difícil. Sabem que us demanem un esforç que mai nosaltres, els adults, havíem fet. Sabem que esteu desconcertats, que alguns encara no heu sortit de la «sorpresa» i que d'altres, inclús, teniu por.

Som conscients de la gran responsabilitat social que ha caigut, de sobte, sobre les vostres esquenes.

Però ara, en aquests moments d'incertesa i d'alarma sanitària, us necessitem més que mai. Qui ho havia de dir! Que una servidora, amb uns quants anys ja al damunt, us demani ajuda!

Doncs sí, us necessitem.

Necessitem la vostra paciència, la vostra solidaritat, la vostra capacitat de treball i la vostra comprensió.

Sabem que us demanem molt, potser massa. Més del que esteu acostumats però també sabem que ho sabreu fer i a més a més ho fareu bé.

Us volem sans i us volem de torn a les escoles i als vostres llocs de treball i no volem que correu cap risc, en cap moment.

No volem que les úniques mans que queden en algunes cases per anar a la compra o per buscar medicaments a la farmàcia sucumbeixin en aquesta malaltia.

No volem que tingueu el cap po-

sat només en aquest angoixant present, sinó que us volem fent projectes de futur, construint idees i entretenant els vostres caps en altres coses que no sigui la pandèmia que ens ha tocat viure.

Per això us demanem que continueu estudiant des de casa, amb l'acompanyament dels docents, que els tindreu sempre al costat.

Que respecteu els horaris, com si estiguéssiu a escola perquè aquesta rutina farà més fàcil la nostra tasca i el vostre cervell estarà més lliure d'angoixes.

Que us poseu el despertador, us lleveu i esmorzeu com cada dia, us arregleu com si anéssiu al carrer per anar a l'escola i us poseu davant de l'ordinador per continuar, en un altre format, les vostres classes.

Nosaltres estarem a l'altra banda, per orientar-vos, i escoltar les vostres angoixes si ens necessiteu. Els docents també us necessitem, ens calmeu i ens feu sentir útils i vius. No ens fалlem!

Us demanem que sigueu solidaris amb la gent del vostre entorn, evitant l'estrès que pugui sorgir de la convivència i que convertiu les diferències generacionals en banderes blanques de pau. Que bolqueu tot l'amor i comprensió cap a la gent del vostre voltant i que estigueu al costat dels que us necessiten ara més

que mai.

Necessitem que no us feu mal i que eviteu qualsevol activitat que posi en risc la vostra integritat perquè no podem estressar el sistema sanitari més del que ja ho està. Necessitem els equips sanitaris sans i descansats, no podem afegir més feina que podem evitar amb els nostres gestos de solidaritat.

I necessitem que esteu sols. Potser aquesta és la demanda més detestable, però la més segura. Mai hauria dit que la soledat fos gran companya de la vida, però ara, en aquests moments, és així.

Tenim la sort de comptar amb la tecnologia per veure'ns les cares i xerrar i riure i estar més a prop que mai de les persones.

El que sí estic convençuda és que durant aquesta temporada haurem creat llaços indestructibles d'amistat i de solidaritat.

Us demanem que us feu grans, que us transformeu de cop i volta en adults, en la generació més valenta, més preparada i més solidària de totes.

Compliu, si us plau, estrictament, amb totes les indicacions que fan les autoritats sanitàries, des de la ciència, des de la raó més profunda.

En aquests moments Andorra us necessita sans.

Membre de la CPN de Progressistes-SDP